

Nuuk, 17.12.2019

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende beslutningsforslag til Inatsisartut:

Forslag til inatsisartutbeslutning om, at opgaven med ydelse af erhvervsudviklingsstøtte til bygder og yderdistrikter jfr. finanslovens hovedkonto 64.01.05 søges overført fra selvstyret til kommunerne med virkning fra den 1. januar 2020 og at spørgsmålet herom indgår i bloktilskudsforhandlingerne med kommunerne i løbet af 2019.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Der er erhvervsdrivende ude på kysten. Der er erhvervsdrivende i kommunerne. Der er erhvervsdrivende i bygder og byer. Serviceringen af de erhvervsdrivende bør ligge ude i kommunerne. Kommunerne har alt andet lige større lokalviden og forståelse for hvilken retning og mål erhvervslivet og arbejdsmarkedet har af behov, og derfor har kommunerne bedre forudsætning for at servicere den lokale erhvervsliv.

Ifølge svarene fra Naalakkersuisut ser serviceringen til at køre helt fint for Selvstyret. Vi tager ud til kysten og lytter til folk, og der bliver vi bekendt med, at der sættes mange begrænsninger for de erhvervsdrivende fra Selvstyrets side.

Men borgerne ude på kysten lever med realiteterne. Og realiteten er, at de ikke kan genkende disse flotte fra politisk hold. Midler der skal realisere lokalsamfundenes behov og målsætninger befinder sig for langt væk fra borgerne.

Stadig større stigende manglende viden blandt Naalakkersuisutområderne om borgernes vilkår giver grobund for de enkelte embedsmænds policyforslags ukritisk følgen et øget skævvridning af magten. Vort land bør styres af folkevalgte som også kan styre deres embedsmænd.

Derfor mener jeg, at det vil være i modstrid med borgernes holdninger, hvis dette forslag som udspringer af mange års politisk arbejde og efter at have fulgt med i al den viden der behøves, bliver forkastet. Der finder en enorm administration sted. Vi kan ikke blive ved med at bibeholde en administration som sætter forhindringer op for de borgere som opstarter erhverv.

Der er mange arbejdsløse. Og hvis vi skal skifte denne arbejdsløshed ud med arbejdspladser, må vi ændre på de problematiske forhold. Lad os ændre på tingene, vi sidder med ansvaret. Vi har en målsætning om et velfungerende erhvervsliv, men så længe landet styres af folk som forhindrer ændringer, kan vi ikke nå vore mål. Jeg mener at vi kan vise, at landet har ledere som kan ændre på tingene. Og som kan løse problemerne.

For de fleste kommuner har behov en erhvervsliv som generer en større økonomisk omsætning i lokalsamfundet. Lad os overføre nogen af vore midler til kommunerne, for dette vil være med til at styrke deres økonomier. Det vil være mest hensigtsmæssigt, at de selv realiserer deres målsætninger. Med andre ord, - hvor er alle de arbejdspladser som vi har postet så mange penge på at skabe

igennem de sidste mere en 10 år? Der er så få, at vi ikke kan klappe ad de resultater vi har fået i forhold til de penge der er brugt.

Nu må vi have ændringer. Lad os begynde at styrke kommunerne og dens borgere. Med hvilket formål arbejder vi, hvis Selvstyret skal blive ved med at styre alle disse penge, mens byerne sagtner bagud, som det er tilfældet i dag? Lad os stadfæste vores målsætning. Og det er at løfte kommunerne, skabe vækst og lade dem være med til at sætte rammerne for denne udvikling. Vi har behov for ændringer i stedet for at blive på det samme spor.

Med disse ord fremfører jeg forslaget og håber på opbakning fra Inatsisartut.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

Der vil ikke kunne forventes nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige (Selvstyret og kommunerne), da forslaget omhandler samme midler og de samme administrative opgaver, der i så fald skal overtages af kommunerne.

Konsekvenser for det private og administrative område.

Der vil ikke kunne forventes nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv, da forslaget omhandler samme midler og de samme administrative opgaver, der skal varetages.

Konsekvenser for samfundet og administrativt.

Der vil ikke kunne forventes nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.